

РЕШЕНИЕ

№ 5330

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Георги Тафров

**ЧЛЕНОВЕ: Милена Славейкова
Даниела Гунева**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5829** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н М., [улица], Търговски център „Боила“, представлявано от изпълнителния си директор В. М., чрез адв. Т. К. срещу Решение №20686 от 22.01.2020, постановено по НАХД №11292/2019г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав. С оспореното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № К-0049363 от 17.05.2019г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П., Б., с което на основание чл. 222, от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева за нарушение на чл. 127, ал. 2 ЗЗП.

В жалбата се навеждат оплаквания за незаконосъобразност на първоинстанционното решение, издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Твърди се, че първоинстанционният съд

не е изискал представянето на регистъра за водените от дружеството рекламации, с което е допуснал съществено процесуално нарушение. Представя в настоящото производство регистър на рекламациите, воден от [фирма]. Счита, че не са доказани по несъмнен начин всички елементи, доказващи съществуването на твърдяното от АНО нарушение. Иска се отмяна на оспореното решение и постановяване на ново, с което да бъде отменено процесното НП или на основание чл. 222, ал.2 от АПК делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав. В условията на алтернативност моли съда за приеме нарушението за маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН

В съдебно заседание касаторът [фирма], редовно призован, не се представлява.

Ответникът – Комисия за защита на потребителите (КЗП), редовно призован не се представлява. Представено е писмено становище от 01.07.2020г., с което моли касационната жалба да бъде оставена без уважение, а решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, в случай, че касаторът претендира такова и жалбата бъде уважена. Прави искане за присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който счита решението на СРС за правилно и законосъобразно и моли същото да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 05.12.2018 г. в КЗП – РД С. постъпила жалба от потребителка Б. Х. А., заведена под вх. № С-03-7513/13.11.2018 г. относно обстоятелството, че в обект на дружеството не са й издали фактура за платена услуга и липсва регистър за рекламации. По повод депозираната жалба била започната проверка, възложена на св. А. М.-служител в КЗП, която посетила обекта на дружеството, находящ се в ГР. С., [улица] и при проверката установила, че в обекта не се поддържа регистър на предявените рекламации. За извършената проверка съставила КП № 2681450/05.12.2018г. На 29.01.2019г. св. М. в присъствието на пълномощник на дружеството съставила АУАН № 0049363 срещу дружеството, за това, че търговецът не е изпълнил административното си задължение да поддържа регистър на предявените рекламации, с което е нарушил законовата разпоредба на чл. 127, ал.2 от ЗЗП. Приела също, че нарушението е извършено на 05.12.2018 г. Актът бил предявен и връчен, като е подписан без възражение. Въз основа на съставения АУАН било издадено процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че при издаване на АУАН и НП са спазени императивните процесуални правила за издаването им, а от събраните по делото доказателства безспорно е установено, че дружеството е осъществило от обективна страна административното нарушение по чл.127, ал.2 от ЗЗП, поради което е потвърдил НП.

Така постановеното решение е правилно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от

първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

По делото безспорно е установено, че към датата на проверката дружеството-жалбоподател не е разполагало и не е поддържало регистър на предявените пред него и пред упълномощените от него лица рекламации, което представлява нарушение на чл. 127, ал. 2 от ЗЗП. В случая нарушението се състои в неподдържането от страна на търговеца на регистър на предявените пред него и пред упълномощените от него лица рекламации и това се установи по несъмнен начин. Липсата е надлежно обективирана в съставения за това констативен протокол №К-2681450, а единственият начин за оборването ѝ е надлежното представяне на регистър към датата на проверката, а именно – 05.12.2019г. Следователно последващото му изискване и представяне в хода на съдебното производство е ирелевантно и наведените доводи от страна на касатора в тази насока са неоснователни.

Следва да бъде отбелязано, че съвместното тълкуване на нормата с тази на чл.127, ал.4 ЗЗП указва императивно задължение за поддържане на подобен регистър в търговския обект, където е закупена стоката или е поръчана услугата, на адреса на управление на търговеца или на друго място, посочено от търговеца. Алтернативността на посочването се тълкува в полза на потребителя като негово право на избор на място на предявяване на рекламацията, а задължението за търговеца е за поддържане на регистър на предявените рекламации във всеки от търговските обекти на територията на страната и в адреса на управление.

На следващо място, касационната инстанция намира за правилни изводите на районния съд, касателно законосъобразното подвеждане на извършените административни нарушения под съответните административно наказателни разпоредби, както и относно размера на наложените санкции.

Споделят се и правните изводи на първоинстанционния съд, относно липса на предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника по касация, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер на 80 лв.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, XVIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20686 от 22.01.2020г., постановено по НАХД №11292/2019г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисия за защита на потребителите съдебни разноски по делото в размер на 80 /осемдесет/лева.

Решението е окончателно.

Председател:

членове:1.

2.